

самітній черв у чарівному яблуку
чигає на наївних мавок на єхидних чаклунів
на жеребцях гнідих
минають замок роздосадувані лицарі
у ньому сплячої
принцеси не знайшовши
поріг нам облягає перекотиполе
в пустелі білого паперу ми блукаємо
навпомацки босоніж
шукаючи
ніким
ще не записаних казок.

Збірка « [Восени вода](#) ».